

PASTIERSKY LIST

bratislavského arcibiskupa metropolitu
MONS. STANISLAVA ZVOLENSKÉHO

NA PRVÚ PÔSTNU NEDEĽU V ROKU 2025

Milí bratia a sestry,

popolcovou stredou sme vstúpili do pôstneho obdobia v Jubilejnom svätom roku 2025. Pôstne obdobie a jubilejný rok nám prinášajú posolstvo o Božej milosti odpustenia hriechov a o Božej milosti očistenia života od následkov hriechov a pozývajú nás, aby sme boli na našej životnej ceste pútnikmi nádeje.

Ale kto sa v *M. (meno obce alebo mesta)* zaujíma o Božiu milosť? Kto je v *M. (meno obce alebo mesta)* ochotný priznať si hriešnosť? Kto v *M. (meno obce alebo mesta)* chce očistiť svoj život od následkov hriechov?

Vy, milí bratia a sestry, ktorí ste dnes prišli na svätú omšu, myslím, neboli by ste tu, keby ste neuznávali a nechceli poznať hlbšie tajomstvo Božej milosti odpustenia hriechov a očistenia od následkov hriechov. Túžime si uvedomiť a spoznávať Božiu duchovnú prítomnosť a pôsobenie v našich životoch, z Božej dobroty to patrí k našej ľudskej dôstojnosti a pri svätej omši to robíme vždy aj prostredníctvom posolstva Svätého písma.

Keď obrátíme pozornosť k textu úryvku z evanjelia na prvú pôstnu nedeľu, všímame si, ako bol náš Pán Ježiš Kristus postavený tvárou v tvár pokušiteľovi a ako musel znášať jeho podnety odvrátiť sa od Boha.

Pokúšenia v živote Ježiša neboli nejakou náhodnou ťažkosťou, ale dôsledkom jeho rozhodnutia nasledovať poslanie, ktoré mu zveril Otec. Prišiel na svet, aby nás oslobodil od hriechu a aby nás naučil odpovedať na klamlivú príťažlivosť pokúšenia, keď sme pokúšaní, aby sme si plánovali svoj život bez ohľadu na Pána Boha.

Keď nás chcel učiť odpovedať na klamlivú príťažlivosť pokúšenia, nerobil to nejakými slávnostnými vyhláseniami, ale tým, že on sám osobne zvädzal boj proti Pokušiteľovi počas celého pozemského života. Ježišov život je svedectvom, že materiálne potreby sú dôležité, ale nie sú jediné, čomu sa človek musí venovať, že neslobodno kvôli moci a vplyvu vo svete, zabudnúť klaňať sa Bohu.

Nakoniec Pokušiteľ navrhuje Ježišovi, aby urobil veľkolepý zázrak: aby sa vrhol z vysokých múrov chrámu a bol zachránený anjelmi, aby v neho všetci uverili. Ježiš však odpovedá, že Boha nikdy nemožno vystavovať skúške (porov. Dt 6, 16). Nemôžeme „robiť pokus“, pri ktorom by Boh musel reagovať a ukázať, že je Boh: musíme v neho veriť! Nesmieme z Boha urobiť „predmet nášho experimentu“!

Pán Ježiš vždy s odvolaním sa na Sväté písmo kladie pred ľudské meradlá jedinú pravú mieru: poslušnosť, súlad s Božou vôľou, ktorá je základom nášho jestvovania.

Pôstne obdobie v jubilejnom roku je dobrý čas, počas ktorého sa vraciame k sebe samým, počúvame Boží hlas, aby sme posilňovali odolnosť voči pokušeniam Zlého a nachádzali pravdu o našom jestvovaní. Robíme to, keď používame duchovné nástroje, ktorými sú modlitba, počúvanie Božieho slova a pokánie.

Svätý Otec pápež František, keď vyhlásil Jubilejný svätý rok 2025, napísal: „Sviatosť pokánia nás uist’uje, že Boh zotrie naše hriechy. [...] dovoľujeme Pánovi, aby zničil naše hriechy, obnovil naše srdcia, pozdvihol nás a objal, aby nám dal poznať svoju nežnú a súcitnú tvár. [...] Ako však vieme z osobnej skúsenosti, hriech „zanecháva stopy“, prináša so sebou následky: nielen vonkajšie, pokiaľ ide o dôsledky spáchaného zla, ale aj vnútorné, [...]. Preto v našom slabom človečenstve, prit’ahovanom zlom, zostávajú „zvyšky hriechu“. Odstraňujú sa odpustkami, vždy skrze milosť Krista, ktorý, ako píše svätý Pavol VI., je „naším odpustením“¹. (pápež František, *Spes non confundit*, č. 23)

Pápež František považuje za nevyhnutné pre náš duchovný život sviatosť zmierenia ale aj odpustky. Sviatosť zmierenia je nám bližšia, ohľadom odpustkov takú istotu nemáme. Pápež ich však odporúča ako prostriedok očistenia našej životnej cesty. Priblížme si odpustky prostredníctvom obrazov.

Predstavme si človeka, čo utrpel úraz. Lekár odborným zásahom odstráni nebezpečenstvo smrti. Zranený človek však nie je hneď úplne zdravý. Potrebuje obdobie rekonvalescencie a v tom mu pomáha jeho rodina až do úplného uzdravenia. Podobne nám sviatosť zmierenia prináša Božie odpustenie a odstraňuje nebezpečenstvo duchovnej smrti. Odpustky sú Božím darom poskytovaným prostredníctvom duchovnej rodiny - cirkvi, aby sme sa mohli duchovne uzdravovať z následkov zranení hriechom. Iným dobrým príkladom môže byť situácia, keď niekto zapríčini dopravnú nehodu. Následne sa ospravedlní a poškodený účastník nehody mu odpustí, ale poškodené auto je potrebné opraviť. Vinník nehody, aj keď nemá dostatok osobných financií, sa obráti na poisťovňu, do ktorej prispieva. V duchovnej oblasti je našou poisťovňou Božia milosť

odpuštkov, ktorú spravuje Cirkev a ktorou odstraňuje následky previnení, ktoré sami nevládzeme odstrániť.

Toto je pre nás základné posolstvo: ak si nesieme Božie slovo v mysli a v srdci, ak vstupuje do nášho života, ak dôverujeme Bohu, ak sa očisťujeme sviatosťou zmierenia a aj milosťou odpuštkov, môžeme sa stávať odolnými a mať dost' síl odmietat' každý druh lákavých klamstiev Pokušiteľa.

Príklad Božieho Syna Ježiša platí pre každého: svet sa dá zlepšiť tým, že človek začne od seba, že s Božou milosťou zmení to, čo je v jeho živote zlé. K tomu sa vzájomne pozývame a povzbudzujeme v pôstnom období jubilejného roka 2025.

Všetkým vám prajem Božiu ochranu a posilu a žehnám vás: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.

✠ **Mons. Stanislav Zvolenský**
bratislavský arcibiskup metropolita

PASTIERSKY LIST SA V BRATISLAVSKEJ ARCIDIECÉZE ČÍTA NAMIESTO HOMÍLIE
PRI VŠETKÝCH SVÄTÝCH OMŠIACH NA PRVÚ PÔSTNU NEDELU 9. MARCA 2025.